

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia 2015 r.

w sprawie bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520 i 831) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres informacji gromadzonych w bazie danych obiektów topograficznych o szczególności zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:500 – 1:5000, zwanej dalej „BDOT500” oraz organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia tej bazy;
- 2) tryb i standardy techniczne aktualizacji bazy danych, o której mowa w pkt 1;
- 3) tryb i standardy techniczne udostępniania bazy danych, o której mowa w pkt 1;
- 4) tryb i standardy techniczne tworzenia mapy zasadniczej w skalach: 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) atrybucie – rozumie się przez to cechę klasy obiektu posiadającą unikatową nazwę w obrębie danej klasy oraz dziedzinę wartości, którą może przyjmować;
- 3) bazie danych EMUiA – rozumie się przez to bazę danych ewidencji miejscowości, ulic i adresów, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 6 ustawy;
- 4) generalizacji – rozumie się przez to proces uogólnienia i uproszczenia treści mapy poprzez wybór lub uproszczenie kształtu obiektów oraz uogólnienie pojęć odnoszących się do tych obiektów, właściwy dla szczególności treści mapy zasadniczej w skalach 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000;

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1254).

- 5) GML – rozumie się przez to język znaczników geograficznych, oparty na formacie XML, przeznaczony do zapisu danych przestrzennych w celu ich wymiany między systemami informatycznymi;
- 6) klasie obiektów – rozumie się przez to reprezentację obiektów, charakteryzujących się tymi samymi atrybutami, operacjami, metodami, związkami i semantyką;
- 7) kodzie kartograficznym – rozumie się przez to oznaczenie przypisane znakom kartograficznym stosowanym na mapach w szeregu skalowym od 1:500 do 1:5000;
- 8) Modelu Podstawowym – rozumie się przez to model na najwyższym poziomie abstrakcji posiadający wspólne właściwości elementów świata rzeczywistego, objętych zbiorami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy;
- 9) bazie danych PRNG – rozumie się przez to bazę danych państwowego rejestru nazw geograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 5 ustawy;
- 10) redakcji kartograficznej – rozumie się przez to proces opracowania mapy polegający na doborze i generalizacji obiektów stanowiących jej treść, zgodnie z przyjętymi w standardach technicznych kryteriami, usunięciu konfliktów graficznych, opracowaniu opisów oraz sporządzeniu ramki arkusza i treści pozaramkowej mapy;
- 11) UML – rozumie się przez to język przeznaczony do specyfikowania, konstruowania, wizualizacji i dokumentowania elementów systemów, baz danych i aplikacji w sposób graficzny;
- 12) wizualizacji kartograficznej – rozumie się przez to proces automatycznego nadania obiektom znaków kartograficznych;
- 13) zasobie – rozumie się przez to państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy;
- 14) znaku kartograficznym – rozumie się przez to symbol graficzny, jakim są prezentowane obiekty stanowiące treść mapy zasadniczej, zgodnie z ich charakterystyką atrybutową oraz skalą mapy.

§ 3. W BDOT500 gromadzi się dane o obiektach topograficznych, których klasyfikację na trzech poziomach szczegółowości z oznaczeniami kodowymi określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Dane, o których mowa w § 3 obejmują:

- 1) lokalizację przestrzenną obiektów w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych;

2) charakterystykę obiektów.

2. Lokalizację przestrzenną obiektów, o których mowa w § 3, określa się za pomocą:

1) współrzędnych płaskich prostokątnych:

- a) środków geometrycznych obiektów punktowych,
- b) punktów załamania obiektów liniowych i powierzchniowych;

2) wysokości określonych punktów reprezentowanych poprzez klasę obiektów „punkt o określonej wysokości”.

3. Charakterystykę obiektów, o których mowa w § 3 określa się za pomocą atrybutów, zgodnie z modelem danych dla BDOT500.

§ 5. Specyfikację pojęciowego modelu danych dla BDOT500 określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. BDOT500 prowadzi się w sposób obszarowo ciągły.

2. Ujawnionym w BDOT500 obiektom nadawany jest przez system teleinformatyczny, zarządzający tą bazą danych, identyfikator infrastruktury informacji przestrzennej, zwany dalej „IdIIP”, na który składają się:

- 1) przestrzeń nazw, utworzona z identyfikatora zbioru danych przestrzennych, do którego należy dany obiekt, według ewidencji zbiorów oraz usług danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489 oraz z 2012 r. poz. 951), uzupełniona po kropce skrótem „BDOT500”;
- 2) identyfikator lokalny wyróżniający w sposób jednoznaczny dany obiekt bazy danych od innych obiektów zapisanych w tej bazie;
- 3) identyfikator wersji obiektu.

3. Elementy IdIIP, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie mogą być zmieniane.

§ 7. Standardy techniczne tworzenia i aktualizacji BDOT500 określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 8. System teleinformatyczny, w którym prowadzi się BDOT500, zapewnia w szczególności:

- 1) kontrolę dostępu do zbiorów danych i autoryzację użytkowników systemu;
- 2) tworzenie, zapisywanie i aktualizację zbiorów danych;
- 3) kontrolę zbiorów danych w zakresie relacji topologicznych pomiędzy obiektami;

- 4) wyszukiwanie, przeglądanie i wizualizację kartograficzną zbiorów danych;
- 5) wykonywanie analiz przestrzennych;
- 6) transformacje i przetwarzanie zbiorów danych;
- 7) odtwarzanie historii każdego obiektu, w szczególności podanie stanu danych dla obiektu na określoną datę;
- 8) zasilenie bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 ustawy, zbiorami danych gromadzonymi w BDOT500;
- 9) udostępnianie i przyjmowanie danych w formacie GML.

§ 9. 1. BDOT500 tworzy i aktualizuje się w drodze czynności materialno – technicznych na podstawie danych lub informacji:

- 1) zawartych w materiałach przyjętych do zasobu;
- 2) pozyskanych z innych rejestrów publicznych.

2. Aktualizacji danych zgromadzonych w BDOT500 dokonuje się niezwłocznie po uzyskaniu niezbędnych do tej aktualizacji danych lub informacji, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia:

- 1) wpisania do ewidencji materiałów zasobu nowych, zmodyfikowanych lub zweryfikowanych zbiorów danych BDOT500;
- 2) pozyskania odpowiednich informacji z innego rejestru publicznego.

3. Aktualizacja, o której mowa w ust. 2 następuje w celu:

- 1) zastąpienia danych niezgodnych ze stanem faktycznym lub obowiązującymi standardami technicznymi odpowiednimi danymi zgodnymi ze stanem faktycznym lub obowiązującymi standardami technicznymi;
- 2) ujawnienia nowych danych;
- 3) wyeliminowania danych błędnych.

4. W BDOT500 utrzymuje się dane określające aktualny stan obiektów tej bazy oraz dane określające ich stan przed poszczególnymi zmianami. W bazie utrzymuje się także dane dotyczące obiektów, które nie mają obecnie swego odpowiednika w rzeczywistości.

5. Obiektom BDOT500, które zostały poddane rozbiórce, nadaje się atrybut określający datę, po której dane tych obiektów nie podlegają już żadnym zmianom (obiekty zakończyły swój cykl istnienia).

§ 10. Informację o utworzeniu BDOT500 właściwy miejscowo starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej starostwa lub urzędu miasta niezwłocznie po jej utworzeniu.

§ 11. 1. Udostępnianie danych z BDOT500 do innych systemów informatycznych lub teleinformatycznych przy użyciu środków komunikacji elektronicznej odbywa się w postaci elektronicznej w formacie GML.

2. W przypadku udostępniania danych w formacie GML stosuje się schematy aplikacyjne określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

3. Udostępnianiu podlegają dane określające aktualny stan obiektów BDOT500, a także dane określające stan tych obiektów na inny historyczny moment po dacie założenia tej bazy.

§ 12. Mapę zasadniczą tworzy się na podstawie odpowiednich zbiorów danych zawartych w:

- 1) bazie danych ewidencji gruntów i budynków (katastrze nieruchomości), o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2 ustawy, zwanej dalej „bazą danych EGiB”;
- 2) bazie danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 3 ustawy, prowadzonej dla obszaru powiatu, zwanej dalej „powiatową bazą GESUT”;
- 3) bazie danych państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 4 ustawy, zwanej dalej „bazą danych PRG”;
- 4) bazie danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 1 ustawy, zwanej dalej „bazą danych PRPOG”;
- 5) BDOT500;
- 6) w bazie danych szczegółowych osnów geodezyjnych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 10 ustawy, zwanej dalej „BDSOG”.

§ 13. Wykaz obiektów stanowiących treść mapy zasadniczej określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 14. Specyfikację pojęciowego modelu danych dla mapy zasadniczej określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 15. Obiekty, o których mowa w § 13, podlegają generalizacji i wizualizacji kartograficznej.

§ 16. Standardy techniczne tworzenia mapy zasadniczej określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 17. Schemat aplikacyjny GML dla mapy zasadniczej jest tożsamy ze schematem aplikacyjnym dla Modelu Podstawowego określonym w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 18. Mapę zasadniczą w skalach: 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000 tworzy się w systemie teleinformatycznym, który zapewnia w szczególności:

- 1) kontrolę dostępu do danych i autoryzację użytkowników systemu;
- 2) identyfikację źródła obiektów stanowiącego podstawę do tworzenia mapy zasadniczej;
- 3) generalizację i wizualizację kartograficzną obiektów, o których mowa w § 13;
- 4) generowanie i redakcję kartograficzną treści mapy zasadniczej;
- 5) przetwarzanie treści mapy zasadniczej do postaci zbiorów danych w formie cyfrowej lub dokumentów elektronicznych GML;
- 6) wydruk mapy zasadniczej:
 - a) w kroju arkuszowym, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy,
 - b) wybranego obszaru.

§ 19. Treść mapy zasadniczej w kroju arkuszowym lub wybranego obszaru winna zawierać:

- 1) kartograficzną reprezentację obiektów, zgodnie ze standardami określonymi w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 2) nazwy oraz skróty i oznaczenia dotyczące obiektów, o których mowa w § 13;
- 3) informacje dodatkowe, w szczególności:
 - a) nazwę mapy,
 - b) godło mapy,
 - c) skalę mapy,
 - d) układ współrzędnych płaskich prostokątnych,
 - e) układ wysokościowy,
 - f) geodezyjny układ odniesienia,
 - g) lokalizację obszaru uwzględniającą podział administracyjny,
 - h) siatkę kwadratów,
 - i) współrzędne prostokątne płaskie co najmniej dwóch skrajnych punktów przecięcia siatki kwadratów;
- 4) ramkę arkusza mapy, w przypadku kroju arkuszowego.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER
ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

-
- 2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. poz. 383), które na podstawie art. 14 ustawy z dnia 5 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. 897) utraciło moc z dniem 13 stycznia 2015 r.